

Cartulaire de l'Abbaye de Redon en Bretagne: [832–1124], Nr. 283

In nomine sanctae et individuae Trinitatis, cum consuetudo merae veritatis veraciter constat quicquid iustum ac religiosum est et in ea agitur tam divina auctoritate quam humana litteris ob memoriam venturae aetatis commendetur, idcirco notum sit omnibus christianis Deum timentibus, tam clericis quam laicis nobilibus, qualiter adiit Tutgualus sacerdos, cum consilio et consensu domini Haemerici vicecomitis, Britanniam de Pictavis, causa corporis beati Maxentii ad nos, et locutus est cum nostro decano nomine Moroc ut deportaremus illud ad propria, promittens nobis plurima beneficia ex parte Haemerici, et nos ei credidimus, consencientes deportavimus eum cum labore maximo usque ad Ligeris flumen. Deinde, cum ibidem castrametaremur, audivimus quod pagani devastabant pictavensern regionem; plorantes et eiulantes in faciem cecidimus, eo quod beatum virum a suo mausoleo quem Christus sibi preparaverat expulimus, quatinu, redire retro non poteramus, nec in antea eum ad propria portare. Et quid inde ? noster luctus requievit; deinde movimus ad Condadensem aecclesiam, super illud flumen quod vocatur Bebronus, comparantes eam .LX. solidis cum omni suo territorio; et ibi demorantur enim nostri monachi in honore beati Maxentii, cum una capsula eburnea plurimorum sanctorum reliquiis plena. Devastatio autem Normannorum et timor crevit super nos quatinus ad salvamentum diffinivimus deportare corpus ipsius viri, et ita fecimus, in Autisiodorum pagum deportantes honorifice cum adiutorio llicardi comitis tunc temporis in corpore viventis. Ille vero cum episcopo et optimatibus totius regionis plurima beato viro beneficia et fiscos et predia libenti animo ac devote donare voluerunt. Sed nos, expaventem Domini timorem ac stabilitatem rationis quam habuimus cum nostro confratre Tutgualo, pro quo sanctorum merita a suis locis fuerunt permota, valentes tenere, quatinus hec ratio fieret ex toto diffinita, ne inanis reputaretur ex nostra parte nec illius; et ideo Mesetum monachum ac prepositum et Ioseph monachum ac sacerdotem ad eum misimus Pictavim, causa illius legationis quam nobis ex parte vicecomitis portavit Britanniam causa beati viri. Ipsa vero sententia inter nos et Tutualum corcondante, ipse suum hominem cum nostri fratre decani dixerit mittens ad Haemicum. Ille autem ut audivit, hilari vultu, ut decet, dedit eis responsum, promittens ante comitem et optimates totius civitatis venire. Quod ita fecit, et suum fratrem abbatem nostrum secum adduxit Pictavim. Convenerunt autem ante comitem Ebulum, virum inestimabilem, sermone veridicum, vicecomes cum suo fratre et nostri monachi et archidiaconus beati Petri Richardus et decanus eiusdem apostoli, qui est totius civitatis doctor veridicus, mente devotus, nomine Mainardus. Conloqui sunt inter se de corpore beati viri Maxentii confessoris eximii, et quomodo vel qualiter eum habuimus et rationabiliter scrutati sunt per omnia. Quid plura ? Pauca e pluribus narramus. In summa, promiserunt nostri monachi nosterque alius homo, in nostra advocatione et in illorum, cum sacramento, corpus beati viri cum capite suo, exceptis maxillis, Pictavim deportare, et Vitam illius et missalem; Haemicus autem et noster abbas promiserunt nobis .C. modios .inter panem et vinum hoc anno presenti gratulanter dare, et unum molendinum cum cartula, ex parte Haemerici, et terram cultam et incultam pariter dividere; et nos simus ipsius corporis sine fine custodes, cum auctoritate Eubuli comitis et securitate; nam in ipsius misericordia fiduciam habemus; et si quis ex nostratibus talem habitum indui voluerit, nullatenus sit preoccupatus si utilitas tamen eius a pluribus sit vel fuerit comprobata; et haec omnia sunt cum sacramento facta, tam ex parte abbatis et pro se et in advocatione sui fratris tale fuit sacramentum ita. Ebulus autem comes direxit eos ad

aecclesiam Beatae Virginis Mariae in canonica beati Petri, ubi merita coluntur in nomine Christi beatorum Innocentum, et in quorum altare cum suis sanctis meritis facta sunt sacramenta, presentibus his nobilibus: Ademarus, abbas, qui iuravit; Haemicus, vice-comes; sig. Richardus, archiclavus; sig. Mainardus, decanus; sig. Mesetus, prepositus; sig. Ioseph, monachus; sig. Tutgual, sacerdos; sig. Gleuhoiarnus; sig. Factum est hoc .XII. kal. iul., feria .I., luna .x., ab incarnatione Domini anno .DCCCC.XXIII. Secunda vero feria recordati sunt sacramentorum supradictorum ante comitem suprascriptum, qui est procurator mirabilis et custos ineffabiliter veritatis. Et ita concordati sunt ante eum, sicut hae litterae continent. Monachi autem capita incurvantes ac referentes illi gratias de omnibus bonis quibus honoraverat eos in amore sancti Maxentii famulis Christi, ac dixerunt: Amodo probabiliter tutor noster, defensor ac patronus eris; clementia nostra, fides nostra, fortitudo nostra et salvatio, et super omnia nostra securitas..... proprio sancto Maxentio cum suis monachis..... sic fecit libenti animo ac devote, deliberans nostris monachis dispendium in via; et illi ab eo licenciam acceperunt; et sic facta sunt omnia.